

Ny Bokin'i Daniela — Faha-dimampolo amby zato

Fandikana ny Ezekielia 37 sy ny Maha-zava-dehibe Azy amin'ny Andro Farany

Jeff Pippenger
2024-03-21

Rehefa avy mamaritra ny fizotry ny nahatongavan'ireo firenena roa ho firenena iray i Ezekielia, dia ambarany manaraka fa hotarihin'i Davida mpanjaka izany firenena izany, ary hiditra amin'ny fanekena amin'izy ireo Izy, ary ny tabernakeliny dia ho eo aminy.

Ary tsy handoto tena intsony amin'ny sampiny izy, na amin'ny zava-betavetany, na amin'ny fahadisoany rehetra; fa hovanjeko hiala amin'ny fonenany rehetra izay nanotany azy izy, ary hodiaviko; ka ho oloko izy, ary Izaho ho Andriamaniny. Ary Davida mpanompoko no ho mpanjaka hanapaka azy; ary mpiandry iray ihany no hananany rehetra; handeha amin'ny fitsipiko koa izy, ary hitandrina ny lalàko sady hanatanteraka izany. Ary honina any amin'ny tany izay nomeko an'i Jakoba mpanompoko izy, dia ilay nitoeran'ny razanareo; eny, honina ao izy, dia izy sy ny zanany ary ny zanak'ireo zanany mandrakizay; ary Davida mpanompoko no ho lehibeny mandrakizay. Ary hanao faneken'ny fihavanana aminy Aho; ho fanekena mandrakizay aminy izany; ary hampetrako izy, sady hampitomboiko, ary hataoko eo afovoany mandrakizay ny fitoerako masina. Ny tabernakeliko koa hitoetra eo aminy; eny, Izaho ho Andriamaniny, ary izy ho oloko. Ary ho fantatry ny jentilisa fa Izaho Jehovah no manamasina ny Isiraely, raha ny fitoerako masina no eo afovoany mandrakizay. Ezekielia 37:23–28.

Ezekielia toko fahafito amby telopolo dia manolotra fanazavana tena amin'ny antsipiriany momba ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo. Ireo hazo roa izay ho tonga firenena iray rehefa atambatra ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona, ary hanana mpanjaka hanapaka azy izy ireo. Ilay firenena iray dia ny fiangonan'Andriamanitra amin'ny andro farany, izay ilay iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo. Ireo hazo roa ireo dia ireo vanim-potoana roa nahaparitahana ny fanjakana avaratra sy atsimon'i Isiraely. Ireo hazo roa ireo dia ireo izay lazain'i Paoly ho “vatana,” raha izy kosa manoritra an'i Kristy ho “loha” amin'izany vatana izany. Ezekielia dia manondro ny “loha” lazain'i Paoly ho “Davida mpanjaka,” ary ny “vatana” ho “firenena iray.”

Tao amin'ny hafatra izay nomena ny Advantisma tamin'ny 1856, araka ny asehon'ilay andiana lahatsoratra tsy vita momba ny “fito andro” nosoratan'i Hiram Edson tamin'ny 1856, dia manondro an'i Isaia i Edson, dia ny faminanian'ny toko fahafito momba ireo dimy amby enimpolo taona, ho toy ny teboka ara-Baiboly enti-manondro ny fiandohan'ireo fe-potoana roa samy fito andro. Apetraka ao anatin'ny tontolon-kevitra manjavozavo io faminanianana ara-potoana dimy amby enimpolo taona io, mitovy amin'ireo andininy ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy izay milaza hoe: “Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino.” Raha manana maso mahay mahita ianareo, ary sofina mahay mahatakatra, dia misy zavatra mahagaga indrindra ao amin'izany andininy izany.

Fa ny lohan'i Syria dia Damaskosy, ary ny lohan'i Damaskosy dia Rezina; ary ao anatin'ny dimy amby enim-polo taona dia ho torotoro Efraïma ka tsy ho firenena intsony. Ary ny lohan'i Efraïma dia Samaria, ary ny lohan'i Samaria dia ny zanak'i Remalia. Raha tsy hino ianareo, dia tsy haharitra tokoa ianareo. Isaia 7:8, 9.

Ny faminaniana dimy amby enim-polo taona dia nanomboka tamin'ny 742 tal. J.K., ary tao anatin'ireo dimy amby enim-polo taona ireo, sivy ambin'ny folo taona tatỳ aoriana, tamin'ny 723 tal. J.K., dia nentina ho amin'ny fanandevozana tany Asyria ny fanjakan'i Isiraely tany avaratra; ary rehefa nifarana ireo taona ireo tamin'ny 677 tal. J.K., dia nentina ho babo tany Babylona i Manase. Ireo dimy amby enim-polo taona ireo koa dia naseho tao amin'ny fahatanterahan'ny faran'ny fanaparitahana ireo firenena roa, izay hatao tapa-kazo iray ao amin'ny fitantaran'i Ezeiela. Nanamarika ny taona 1798 sy 1844 ary 1863 izy ireo, araka ny filaharany avy. Ao amin'ireo andininy izay manondro ny hafatra izay nolavina tamin'ny 1863 dia misy fanambarana ara-paminaniana manokana izay iorenan'ilay faminaniana.

Izany dia fanambarana fa ny “loha” amin'ny firenena iray dia ny renivohiny, ary ny “loha” amin'ny renivohitra dia ny mpanjaka. Manome vavolombelona roa hanamafy izany fanambarana izany izy, ary avy eo mamarana ny faminaniana sy ny fanambarana manontolo amin'ilay teny saro-pantarina hoe: “Raha tsy hino ianareo, dia tsy haharitra tokoa ianareo.” Raha tsy mino ianareo fa ny mpanjaka no loha, ary fa ny loha dia ny renivohitra, dia tsy haharitra ianareo.

Ny firenena ao amin'i Ezeiela izay vokarina amin'ny fanakambanana ireo tapa-kazo roa an'ny fanjakana avaratra sy atsimo dia natao hanana mpanjaka, izay loha, izay tanàna renivohitry ny firenena. Ny andalan-teny manontolo ao amin'i Ezeiela dia miresaka ny toetra ara-paminaniana momba ny fanisiana tombo-kase ny efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy, izay maneho ny fampiraisana ny Maha-Andriamanitra amin'ny maha-olombelona mandritra ny vanim-potoanan'ny fanenoan'ny trompetra fahafito an'ny Islaman'ny loza fahatelo.

Ny andron'ny fitsofana ny Trompetra Fahafito, ao amin'ny Apokalypsy toko faha-folo, dia nanomboka tamin'izay fotoana tokony tsy hisian'ny “fotoana intsony”, dia ny 22 Oktobra 1844, fony tonga ny anjely fahatelo. Tamin'izany fotoana izany dia niaina ny fangidian'izany daty izany i Jaona, ary teo no nilazana azy handrefy ny tempoly, nefa havelany ny tantaran'ny roa ambin'ny folo amby enim-polo amby roanjato taona nanaovana an-keriny ny fitoerana masina sy ny antokon'olona, fa izany vanim-potoana izany dia nomena ny Jentilisa.

Ary ilay anjely izay hitako nitsangana teo ambonin'ny ranomasina sy teo ambonin'ny tany, dia nanandratra ny tñany ho amin'ny lanitra, ary nianiana tamin'Ilay velona mandrakizay mandrakizay, Izay nahary ny lanitra sy izay zavatra rehetra ao aminy, ary ny tany sy izay zavatra rehetra ao aminy, ary ny ranomasina sy izay zavatra rehetra ao aminy, fa tsy hisy andro intsony; fa amin'ny andron'ny feon'ny anjely fahafito, rehefa hanomboka hitsoka trompetra izy, dia ho tanteraka ny zava-miafin'Andriamanitra, araka izay nambarany tamin'ny mpanompony, dia ny mpaminany. Ary ilay feo izay reko avy tany an-danitra dia niteny tamiko indray ka nanao hoe: Mandehana, raiso ny bokikely misokatra eo an-tànan'ilay anjely izay mitsangana eo ambonin'ny ranomasina sy eo ambonin'ny tany.

Dia nanatona ilay anjely aho ka nanao taminy hoe: Omeo ahy ilay bokikely. Ary hoy izy tamiko: Raiso izy, ka hano; dia hampangidy ny kibonao izy, nefa ho mamy tahaka ny tantely eo am-bavanao. Dia nalaiko teny an-tànan' ilay anjely ilay bokikely ka nohaniko; ary mamy tahaka ny tantely teo am-bavako izy; fa raha vao nohaniko izy, dia nangidy ny kiboko. Ary hoy izy tamiko: Tsy maintsy mbola maminany indray eo anatrehan'ny firenena maro sy ny jentilisa sy ny samy hafa fiteny ary ny mpanjaka ianao. Ary nomena volotara tahaka ny tsorakazo aho; ary nitsangana ilay anjely ka nanao hoe: Mitsangàna, ka refeso ny tempolin'Andriamanitra sy ny alitara ary izay mivavaka ao anatin'ny. Fa ny kianja izay eo ivelan'ny tempoly dia avelao, ka aza refesina; fa nomena ny Jentilisa izany; ary ny tanàna masina dia hohitsakitsahiny roa amby efapolo volana. Apokalypsy 10:5–11:2.

Ny tempoly izay nasaina norefesin'i Jaona tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia ilay tempoly izay nisy mpivavaka “tao anatin'ny.” Ny kianja ivelany dia tokony hafoy. Ny tempoly izay manana alitara, sady manana mpivavaka ao anatin'ny koa, dia ny fitoerana masina ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra. Nisy alitara tao amin'ny kianja ivelany, nefa izany dia tokony hafoy; koa ny hany alitara hafa ao amin'ny fitoerana masin'Andriamanitra dia ny alitaran'ny ditin-kazo manitra, izay hita ao amin'ny Fitoerana Masina. Tamin'ny fahatongavan'ny anjely fahatelo tamin'ny 1844, izay tandindon'ny fahatongavan'ny anjely fahatelo tamin'ny fiandohan'ny fotoan'ny fanisiana tombo-kase tamin'ny 11 Septambra 2001, dia efitra roa ihany no nandrafitra ny tempoly.

Ny Toerana Masina dia tandindon'ny Fiangonana, izay ambaran'i Paoly ho ny tena, ary ny Toerana Masina Indrindra kosa dia tandindon'ny lohan'ny tena. Ny toerana masina dia tandindon'ny maha-olombelona, ary ny Toerana Masina Indrindra dia tandindon'ny maha-Andriamanitra. Ny alitara, sy ny setroka niakatra avy teo amin'ny alitara, izay niakatra ka niditra tao amin'ny Toerana Masina Indrindra, dia maneho ny teboka nifandraisan'ny maha-olombelona tamin'ny maha-Andriamanitra. Amin'ny finoana ihany no ahafahan'ny olombelona miditra ao amin'ny Toerana Masina Indrindra, nefa ny fanandraman'ny olona mahatoky dia ao amin'ny Toerana Masina no misy azy.

Ao no tokony hihinanany ny Tenin'Andriamanitra, araka izay asehon'ireo mofo eo ambonin'ny latabaty ny mofo aseho. Ao no tokony hampamirapiratany ny fahazavany eo anatrehan'ny olona sy hanomezany voninahitra ny Rainy any an-danitra, araka izay asehon' ilay fanaovan-jiro misy sampana fito, izay ampahafantarina antsika fa maneho ny Fiangonana. Ao no tokony hifandraisany amin'ny maha-Andriamanitra, raha ny fivavahan'izy ireo miakatra miaraka amin'ny fahamendrehan'i Kristy ho eo amin'ny fanatrehan' Ilay Andriamanitra mihitsy.

Hatramin'ny 1798 ka hatramin'ny 1844, ny Mpanao mari-trano ny Tempoly dia nanangana tempolin'ny maha-olombelona izay nokasainy hampiraisina amin'ny tempoliny ny maha-Andriamanitra, nefa nikomy ny maha-olombelona. Hatramin'ny 2001, Izy indray dia manangana ny tempolin'ny maha-olombelona, izay aseho ho ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina. Araka an'i Ezekiela, “mpanjaka Davida” no hanjaka amin'ny firenena, izay ovaina avy amin'ny lohasahan'ny taolana maina maty Laodikeana ho tonga tafika mahery, izay atsangana ho faneva amin'ny lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela.

Ny fanjakan’i Joda any atsimo no nisy an’i Jerosalema renivohitra; ary ny firenena sy ny mpanjaka ary ny renivohitra dia maneho ny “loha.” “Raha mino tokoa ianareo, dia hiorina.” Ao amin’ny fifandraisan’ny fanjakana avaratra sy atsimo, Joda no “loha”; tao no nisy ny renivohitra, ary io no tanàna nofidin’ny Tompo hampitoerany ny anarany. Ny fanjakana avaratra kosa no “vatana”. Noho ny fivadiham-pinoan’i Solomona dia nanangana mpanohitra hanohitra an’i Solomona ny Tompo. Ny iray tamin’ireo mpanohitra ireo dia Jeroboama, izay tonga mpanjaka voalohan’ily fanjakana avaratra voazarazara, dia ny Isiraely.

Ary Jeroboama, zanak’i Nebata, Efratiana avy any Zereda, mpanompon’i Solomona, izay Zeroa, vehivavy mpitondratena, no nanandratra ny tanany hanohitra ny mpanjaka. Ary izao no antony nanandratany ny tanany hanohitra ny mpanjaka: Solomona no nanorina an’i Milo sady nanamboatra ny banga tamin’ny mandan’ny tanànan’i Davida rainy. Ary Jeroboama dia lehilahy mahery fo; ary nony hitan’i Solomona fa mazoto ilay tovolahy, dia notendreny ho mpifehy ny raharaha rehetra momba ny taranak’i Josefa izy. Ary tamin’izany andro izany, raha nivoaka avy tany Jerosalema Jeroboama, dia hitan’i Ahia, mpaminany Silonita, teny an-dalana izy; ary i Ahia dia nitafy akanjo vaovao; ary izy roa lahy dia irery tany an-tsaha. Dia noraisin’i Ahia ilay akanjo vaovao teny aminy ka norovitiny ho tapa-roa ambin’ny folo; ary hoy izy tamin’i Jeroboama: Raiso ho anao ny tapa-folo; fa izao no lazain’i Jehovah, Andriamanitry ny Isiraely: Indro, hotsoahiko hiala amin’ny tanan’i Solomona ny fanjakana ka homeko anao ny foko folo; (fa ny foko iray dia mbola ho azy ihany noho ny amin’i Davida mpanompoko sy noho ny amin’i Jerosalema, tanàna izay nofidiko avy tamin’ny fokon’Isiraely rehetra:)

Satria nilaozany Aho ka niankohofany Astarta, andriamanibavin’ny Sidoniana, sy Kemosa, andriamanitry ny Moabita, ary Milkoma, andriamanitry ny taranak’i Amona, ka tsy nandeha tamin’ny lalako izy mba hanao izay mahitsy eo imasoko sy hitandrina ny didiko ary ny fitsipiko, tahaka an’i Davida rainy. Nefa tsy hesoriko eny an-tanany ny fanjakana rehetra; fa hataoko mpanapaka izy amin’ny andro rehetra hiainany noho ny amin’i Davida mpanompoko, izay nofidiko, satria nitandrina ny didiko sy ny lalàko izy. Fa hesoriko eny an-tanan’ny zanany ny fanjakana ka homeko anao, dia ny foko folo. Ary ny zanany homena foko iray, mba hananan’i Davida mpanompoko jiro mandrakariva eo anatrehako ao Jerosalema, ilay tanàna izay nofidiko ho Ahy hametrahako ny anarako ao. 1 Mpanjaka 11:26–36.

Ny firenena izay noforonina rehefa nampitambatran’i Ezekiela ny tapa-kazo roa dia natao hanana an’i “Davida” ho mpanjaka, ary Davida no nanjaka avy tao Jerosalema, izay renivohitra nofidin’Andriamanitra hametrahany ny Anarany. Ny foko folo tany avaratra dia tandindon’ny tena, ary Jerosalema kosa dia tandindon’ny loha. Noho ny fahotan’i Manase dia nentina ho babo tany Babylona i Joda tamin’ny taona 677 talohan’i Kristy, ka tamin’izany no nanomboka ny fanaparitahana nandritra ny “impito” tamin’ny fanamelohana ny fanjakana atsimo. Tamin’izany fotoana izany dia nolavin’ny Tompo i Jerosalema.

Kanefa tsy niala tamin’ny firehetan’ny fahatezerany lehibe Jehovah, izay nirehetan’ny fahatezerany tamin’i Joda, noho ny fihantsiana rehetra izay nampihaike an’i Manase Azy. Ary hoy Jehovah: Hesoriko tsy ho eo imasoko koa Joda, tahaka ny nanesorako ny Isiraely, ary hariko ity tanàna Jerosalema ity izay nofidiko sy ny trano izay nilazako hoe: Ho ao ny anarako. 2 Mpanjaka 23:26, 27.

Tao amin'ilay "trano" tao Jerosalema no nifidianany hametrahana ny anarany, ary nariana ny tanàna sy ny trano; nefa nomen'i Zakaria ny fampanantenana fa ny Tompo dia mbola hifidy an'i Jerosalema indray.

Dia sumagot ang anghel ng Panginoon at nagsabi, O Panginoon ng mga hukbo, hanggang kailan hindi ka mahahabag sa Jerusalem at sa mga bayan ng Juda, na laban sa kanila ay nagkaroon ka ng pagkapoot nitong pitumpung taon? At sinagot ng Panginoon ang anghel na nakikipag-usap sa akin ng mabubuting salita at mga salitang umaaliw. Kaya't sinabi sa akin ng anghel na nakikipag-usap sa akin, Humiyaw ka, na sinasabi, Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: Ako'y naninibugho para sa Jerusalem at para sa Sion ng dakilang paninibugho. At ako'y totoong totoong nagagalit sa mga bansang panatag: sapagkat ako'y nagalit lamang nang kaunti, at kanilang pinalubha ang pagdadalamhati. Kaya ganito ang sabi ng Panginoon: Ako'y nagbalik sa Jerusalem na may mga kaawaan; ang aking bahay ay itatayo roon, sabi ng Panginoon ng mga hukbo, at isang panukat na panali ay iuugnay sa ibabaw ng Jerusalem.

Miantsoa mafy hatrany ka lazao hoe: Izao no lazain'i Jehovah, Tompon'ny maro: Ny tanàna dia mbola hihahaka indray noho ny fanambinana; ary Jehovah mbola hampionona an'i Ziona indray sady mbola hifidy an'i Jerosalema indray. Dia natopiko ny masoko ka nahita aho, ary indro, tandroka efatra. Ary hoy izaho tamin'ilay anjely izay niresaka tamiko: Inona moa ireto? Dia namaly ahy izy ka nanao hoe: Ireo no tandroka izay nampihahaka an'i Joda sy Israely ary Jerosalema. Ary Jehovah nampiseho ahy mpandrafitra efatra. Dia hoy izaho: Inona no nahatongavan'ireto hanao? Ary hoy izy, nanao hoe: Ireo no tandroka izay nampihahaka an'i Joda, ka tsy nisy olona nahasandratra ny lohany; fa ireo kosa dia tonga hampangovitra azy, handroaka ny tandroky ny jentilisa, izay nanandratra ny tandrony hanohitra ny tanin'i Joda mba hampihahaka azy.

Ary nanandratra ny masoko indray aho ka nijery, ary, indro, nisy lehilahy nitana famolaina teny an-tànany. Dia hoy izaho: Ho aiza no alehanao? Ary hoy izy tamiko: Handrefy an'i Jerosalema, hahitana izay sakany sy izay halavany. Ary, indro, nivoaka ilay anjely izay niresaka tamiko, ary nisy anjely hafa nivoaka hitsena azy, ka nanao taminy hoe: Mihazakazaha, mitenena amin'io zatovo io hoe: Jerosalema dia honenana tahaka ny vohitra tsy misy manda noho ny hamaroan'ny olona sy ny biby fiompy ao anatiny; fa Izaho, hoy Jehovah, no ho manda afo manodidina azy ary ho voninahitra eo afovoany. Indrisy! indrisy! mivoaha, ary mandosira hiala amin'ny tany avaratra, hoy Jehovah; fa efa nahahaka anareo toy ny rivotra efatra avy any an-danitra Aho, hoy Jehovah. Vonjeo ny tenanao, ry Ziona, izay mitoetra miaraka amin'ny zanakavavin'i Babylona. Fa izao no lazain'i Jehovah, Tompon'ny maro: Rehefa afaka ny voninahitra dia nirahiny ho any amin'ireo firenena izay nandroba anareo aho; fa izay mikasika anareo dia mikasika ny anakandriamasoko.

Fa, indro, hahozongozoniko ny tanako hanohitra azy Aho, ka ho babo ho an'ireo mpanompony izy; ary ho fantatrareo fa Jehovah, Tompon'ny maro, no naniraka Ahy. Mihirà ka mifalia, ry zanakavavin'i Ziona; fa, indro, avy Aho, ary honina eo afovoanao, hoy Jehovah. Ary firenena maro no hikambana amin'i Jehovah amin'izany andro izany ka ho oloko; ary honina eo afovoanao Aho, ka ho fantatrao fa Jehovah, Tompon'ny maro, no naniraka Ahy ho atỳ aminao. Ary Jehovah handova an'i Joda ho anjarany any amin'ny tany masina, ary hifidy an'i

Jerosalema indray. Mangina eo anatrehan'i Jehovah, ianareo nofo rehetra; fa efa nifoha avy ao amin'ny fonenany masina Izy. Zakaria 1:12–2:13.

Ny teny fikasan'ny Tompo fa hifidy an'i Jerosalema indray dia tanteraka rehefa nanorina indray an'i Jerosalema ny Isiraely fahiny taorian'ny fahababoany tany Babylona; kanefa ny mpaminany dia miresaka bebe kokoa ny amin'ny andro farany noho ny andro niainany. “Nitsangana avy ao amin'ny tempoliny masina” ny Tompo tamin'ny 22 Oktobra 1844, rehefa nitsangana Izy ka nifindra avy tao amin'ny Efitra Masina ho ao amin'ny Efitra Masina Indrindra, ka tamin'izany fotoana izany dia tokony “hangina” eo anatrehan'ny Tompo “ny nofo rehetra,” satria efa tonga ny Andro Fampihavanana tandindona, mifanaraka amin'ny Habakoka 2:20.

Fa Jehovah dia ao amin'ny tempoliny masina; aoka hangina eo anatrehany ny tany rehetra. Habakoka 2:20.

Tamin'izany andro izany, i Jaona tao amin'ny toko fahiraika ambin'ny folo ao amin'ny Apokalypsy dia nasaina handrefy ny tempoly, izay hitan'i Zakaria fony izy “nanandratra” ny “masoko indray ka nijery, ary indro, nisy lehilahy anankiray nitana famolaina teny an-tanany”. Dia hoy Zakaria: “Ho aiza moa hianao?” Ary hoy i Jaona tamin'i Zakaria: “Handrefy an'i Jerosalema, hahita izay sakany sy izay halavany.” Ny tantaran'ny fanorenana indray an'i Jerosalema taorian'ny fahababoana fito-polo taona, sy ny tantara izay nanomboka tamin'ny 1798 nefa nifarana tamin'ny fikomiana raha tonga ny anjely fahatelo tamin'ny 1844, dia samy manondro ny asa izay nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001.

Ny fanjakana atsimo, ny tanànan'i Jerosalema, ary i Davida mpanjaka dia samy ilay “loha” izay tokony hanehoana ny toetran'Andriamanitra. Ny fanjakana avaratra kosa dia maneho ny “vatana”; ary rehefa nanapa-kevitra ny Tompo fa indray “hamindra fo amin'i Jerosalema” sy “hampionona azy” ary indray “hifidy azy”, dia manondro ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina Izy, izay ahitana ny fampiraisana ireo taolana maina matin'i Laodikia, ary aorian'izany ny famelomana indray ireo taolana ireo ho tonga tafika lehibe sy mahery.

Izany asa izany dia aseho ao amin'ny Ezekiela toko faha-37, ary asehon'ny fanjakana avaratra sy atsimo izany, izay manome fanoharana ny amin'ny asan'ny fanatanterahana ilay fampanantenan'ny fanekena, dia ny hanoratany ny lalàny ao am-po sy ao an-tsain'ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina. Amin'ireo tapa-kazo roa ireo, ny iray ihany no voatondro ho lohany; ary raha mino ianareo, raha mahita ny masonareo ary raha mahafantatra ny sofinareo, dia mampahafantatra ity fa ny tapa-kazo iray kosa no tena vatana.

Hohizorantsika ato amin'ny lahatsoratra manaraka izao fandinihana izao.

Teo ambonin'ilay fanorenana izay i Kristy tenany no nametraka, dia nanorina ny fiangonan'Andriamanitra ny apostoly. Ao amin'ny Soratra Masina dia matetika ampiasaina ny sarin'ny fananganana tempoly mba hanehoana ny fanorenana ny fiangonana. Zakaria dia manondro an'i Kristy ho Ilay Solofony izay hanorina ny tempolin'i Jehovah. Lazainy fa ny Jentilisa dia hanampy amin'izany asa izany: “Ary izay any lavitra dia ho avy ka hanorina ao amin'ny tempolin'i Jehovah;” ary ambaran'i Isaia hoe: “Ary ny zanaky ny vahiny hanorina ny mandanao.” Zakaria 6:12, 15; Isaia 60:10.

Mikasika ny fanorenana ity tempoly ity, dia hoy Petera: “Koa manatòna Azy ianareo, dia Ilay vato velona, izay nolavin’ny olona tokoa, nefa nofidin’Andriamanitra sady sarobidy; ary ianareo kosa, tahaka ny vato velona, dia aorina ho trano ara-panahy, ho fisoronana masina, hanolotra fanatitra ara-panahy izay ankasitrahan’Andriamanitra amin’ny alalan’i Jesosy Kristy.” 1 Petera 2:4, 5.

“Tao amin’ny fitrandrahana vato avy amin’ny tontolo Jiosy sy Jentilisa no niasan’ny apostoly, ka namoaka vato hapetraka eo ambonin’ny fanorenana. Tao amin’ny taratasiny ho an’ny mpino tany Efesosy, dia hoy Paoly: ‘Koa amin’izany dia tsy vahiny sy olona monina eo am-pita intsony ianareo, fa mpiara-mponina amin’ny olona masina sy anisan’ny ankohonan’Andriamanitra; ary naorina eo ambonin’ny fanorenan’ny apostoly sy ny mpaminany, ary Kristy Jesosy no vato fehizoro indrindra; ao aminy no irafetan’ny rafitra rehetra tsara ka mitombo ho tempoly masina ao amin’ny Tompo; ary ao aminy no iarahantsaranareo aorina koa ho fonenan’Andriamanitra amin’ny alalan’ny Fanahy.’ Efesiana 2:19–22.”

“Ary nanoratra tamin’ny Korintiana izy hoe: ‘Araka ny fahasoavan’Andriamanitra izay nomena ahy, tahaka ny mpandrafitra hendry, dia efa nametraka ny fanorenana aho, ary ny hafa kosa manangana eo amboniny. Fa aoka samy hitandrina izay fomba ananganany eo amboniny ny olona rehetra. Fa tsy misy mahay mametraka fanorenana hafa afa-tsy izay efa voapetraka, dia Jesosy Kristy. Ary raha misy manangana eo ambonin’ity fanorenana ity amin’ny volamena, volafotsy, vato sarobidy, hazo, bozaka, mololo, dia haseho miharihary ny asan’ny olona rehetra; fa ny andro no hampiharihary izany, satria haseho amin’ny afo izany; ary ny afo no hizaha toetra ny asan’ny olona rehetra, na inona na inona karazany.’ 1 Korintiana 3:10–13.”

“Ny apostoly dia nanorina teo ambonin’ny fanorenana mafy orina, dia Ilay Vatolampy mandrakizay. Ho amin’izany fanorenana izany no nitondrany ireo vato izay nokapainy avy tamin’izao tontolo izao. Tsy tsy nisy sakantsakana no niasan’ireo mpanorina. Natao ho sarotra indrindra ny asany noho ny fanoheran’ireo fahavalon’i Kristy. Tsy maintsy niady tamin’ny firehan-kevitra tery, ny fitsarana mialoha, ary ny fankahalàn’ireo izay nanorina teo ambonin’ny fanorenana sandoka izy ireo. Maro tamin’ireo niasa tahaka ny mpanorina ny fiangonana no azo nampitahaina tamin’ireo mpanorina ny manda tamin’ny andron’i Nehemia, izay voasoratra hoe: ‘Ary izay nanorina teo amin’ny manda sy izay nitondra entana mbamin’izay nampitondra izany, dia samy niasa tamin’ny tanana anankiray avy ny asany, ary tamin’ny tanana anankiray kosa nitana fiadiana.’ Nehemia 4:17.” Asan’ny Apostoly, 595–597.